

کاوه خداشناس و جواد میرزا آقازاده
از سریال «وقت صبح» به روزنامه «صبا» می‌گویند

شخصیتی فراواقع‌گرا

دلایم صادقی

گفت‌وگو

سریال‌های مناسبی معمولاً از حساسیت‌های بیشتری برخوردارند و مخاطبان چشمگیری دارند. «وقت صبح» نام سریال شش قسمتی است که در دهه اول محرم از شبکه یک سیما پخش می‌شود. جواد میرزا آقازاده؛ کارگردان و نویسنده این سریال کار خود را از دستیار کارگردانی آغاز کرده است و «وقت صبح» اولین سریال او در مقام کارگردان است. بازیگران این سریال را کاوه خداشناس، نسرین نصرتی، کاظم هریر آزاد، نگار حسن‌زاده، صدف بهشتی و... را تشکیل می‌دهند. «وقت صبح» با فضایی معنوی در سمنان فیلمبرداری شده است و داستان روحانی جوانی را روایت می‌کند که در موقعیت انتخابی قرار می‌گیرد و این انتخاب او را با چالش‌هایی مواجه می‌کند. کاوه خداشناس بازیگر تلویزیون و تئاتر که سال‌هاست در این عرصه فعالیت می‌کند این بار در نقشی متفاوت، روحانی ظاهر شده است. به بهانه پخش سریال «وقت صبح» با جواد میرزا آقازاده و کاوه خداشناس گفت‌وگویی زدیم که در ادامه می‌خوانید.

کاوه خداشناس:

«وقت صبح» قابل دفاع است

کاری‌تان به حساب می‌آید؟

هر نقشی ویژگی‌های خودش را دارد و باید به همه نقش‌های شکل کلی، مثبت و منفی نگاه کرد. هر نقشی یا خودش هزاران ویژگی، مولفه و خاصیت دارد که برای شخص بازیگر، پیداکردن ریزه کاری و ویژگی‌ها جذاب می‌شود و در مسیر کاری‌ام تلاش می‌کنم انواع و اشکال مختلف شخصیت‌ها را تجربه کنم. امیدوار هستم در روزهای پیش رو با تنوع بیشتری کار کنم.

شما تجربه بازی در سریال‌های مناسبی را داشته‌اید؛ سریال «وقت صبح» نیز تجربه مناسبی جدید شماست که در دهه اول محرم پخش می‌شود، فکر می‌کنید این سریال در زمینه پخش مناسبی موفق بوده است؟

به عقیده من سریال کار خوش سلیقه‌ای و خوش ساخت به لحاظ فیلمبرداری، نگاه دوربین، شکل کارگردانی و روایت، مدل قاب‌بندی‌ها، تصویر رنگ، تیزر و جنس بازی‌ها کار قابل و خوبی شده است. به عنوان کسی که سال‌هاست تلویزیون کار می‌کنم احساس می‌کنم در سریال «وقت صبح» همه چیز خوب و قابل دفاع است و بخشی از این به دلیل تیم جوان و باتalگیزه و صاحب نگاه به روزتر بودند و این سلیقه کاملادر کار مشهود است.

به عنوان بازیگری که سال‌هاست در مدیوم تلویزیون کار کرده‌اید فکر می‌کنید اوضاع سریال‌سازی و نگاه مخاطبان در این سال‌های گذشته تغییر داشته است؟ و آیا این تغییر باعث افت و ریزش مخاطبان شده است؟

در حالی که این مسیر به سمت جلو می‌رود می‌توانست ریتیم و شکل بهتری داشته باشد، اما در مجموع هر چه کارگردانان جوان بیشتر در مدیوم تلویزیون کار می‌کنند یا خودشان ریتیم جوان‌تری اضافه می‌کنند. ریتیم مسئله مهمی است. امروزه خاصیت تماشاچی‌باده و بیست سال گذشته متفاوت است. ریتیم

فیلم‌های هالیوودی نقش پدر روحانی زیاد است و چرا در شرق نقش‌های بودایی داریم چون پدر روحانی بودا نیز بخشی از جامعه غرب و شرق است. اتفاقاً نقش‌های خاصی هستند و یک ژانر مشخص به خود در شکل زندگی، رفتار و برخوردهایی اجتماعی را دارند که این کاراکتر را ویژه می‌کند و برای بازیگر می‌تواند جذاب باشد.

زمانی که فیلمنامه را مطالعه کردید برای شخصیت‌سازی از چه عناصری کمک گرفتید و آیا تغییری در نقش ایجاد کردید و یا طبق فیلمنامه و گفته کارگردان پیش رفتید؟

مانند هر بازیگر دیگری وقتی نقشی را قبول می‌کنم، یا خودم یک آورده‌ای دارم و برای آن شخصیت ابعاد مختلف بیان و یا کارگردان گفت‌وگو و تعامل برقرار می‌کنیم، برای شخصیت لحن و سر و شکل پیدا می‌کنیم. در مسیر پیدا کردن این نقش یا یک سری از این عزیزانی که هم‌صنف ما بودند گفت‌وگو و نشست‌و‌پرس‌خاست می‌کنیم. از همه این‌ها رفتار شکل می‌گیرد و به یک میانگینی می‌رسیم و سعی می‌کنیم باورپذیر باشد.

کاراکتر «محسن» که شما آن نقش را ایفای می‌کنید یک روحانی روستازاده است و داستان فیلم در سمنان می‌گذرد اما در روند سریال ما گویش خاصی نمی‌بینیم. این که کاراکتر «محسن» لهجه تدارک به انتخاب شما و یا کارگردان بود؟

تمی دائم به سمنان تشریف برده‌اید یا خیر، مردمان در قضای شهری آن جال لهجه عجیب و غریبی را تجربه می‌کنند و بالاخره نزدیک تهران است. مضاف بر این که خواسته خودمان بود که به مقوله لهجه ورود پیدا نکنیم زیرا باید همه بازیگران یا لهجه صحیح می‌کردند و مقداری سخت می‌شد کمالین که این‌گونه و بدون لهجه شکل ملی‌تری به خودش می‌گیرد.

از نظر خودتان کاراکتر «محسن» نقش متفاوتی در کارنامه

جواد میرزا آقازاده؛ کارگردان فیلم، قبل‌تر اشاره کرده بودنته که روحانی سریال «وقت صبح» با روحانی سریال‌های دیگر تفاوت دارد؛ نظر شما در این باره چیست و آیا در ادامه سریال، روحانی «وقت صبح» با چالش‌های جدی‌تر روبه‌رو می‌شود؟

سعی کردیم با زاویه شخصی خودمان به این روحانی نگاه کنیم، دیدگاه جوان‌تر به این روحانی تزیق و از یک سری خط‌کشی شدن‌ها پرهیز کنیم، کمالین که در این سال‌های اخیر در سینما یا کاراکتر روحانی‌بازی‌های زیادی شده اما در تلویزیون همیشه خطوط و ممیزی‌های بیشتر بوده است. روی همین حساب سعی کردیم شخصیتی قراواقع‌گرا ایاتنه از یک روحانی نشان دهیم و زمانی که به زندگی یک روحانی نزدیک می‌شویم می‌بینیم که شاید درگیر مشکلات شخصی خودش در روابط زن و شوهری، کاری و... باشد و حوصله نداشته باشد که کار خلق‌الله را راه بیندازد. این روحانی در چالش‌هایی که گیر می‌کند شاید خیلی ظریف‌تر و پیمانی نداشته باشد که بتواند یا موقعیت درست بر خورد کند و در انتخاب و تصمیم‌گیری گاهی اوقات اشتباه کند. سعی کردیم از این دیدگاه یا یک روحانی پر خورده کنیم یعنی در صدهایی خطای برای او قائل شویم و این شاید وجه تمایز یا کاراکترهای روحانی در فیلم‌های دیگر باشد که از نظر م می‌تواند تجربه متفاوتی در ایفا کردن نقش یک روحانی باشد.

همان‌طور که شما نیز اشاره داشتید مادر این سال‌های اخیر فیلم و سریال‌های داشته‌ایم که به زندگی روحانیان پیردازد، قبل از پخش سریال به این که شاید این موضوع برای مخاطب تکراری باشد و شما را در نقش روحانی قبول نکند، فکر کرده بودید؟

در هر صورت بخش مهمی از جامعه فعلی ما را روحانیان تشکیل می‌دهند. طبیعی است که در فضاهای درام و قصه ما حضور داشته باشند و تکرار شدتی نیست مانند این که بگوییم چرا در

آدم و زندگی‌ها تغییر کرده و جوانان می‌توانند در این ریتیم‌قصه تعریف کنند، قاب ببندند و روایت کنند. هر زمانی که تلویزیون این پست را به وجود آورده است، کارها پر مخاطب و خوش ساخت بوده است. روی این حساب ذائقه تماشاگر تیز سر و شکل بهتری پیدا کرده و معتقد هستیم که می‌توانستیم با ریتیم و سرعت بهتری تماشاگر را به کیفیت بهتر برسانیم اما برخی وقت‌ها تلویزیون آهسته آهسته پیش می‌رود.

در حال حاضر مشغول بازی در سریالی هستید؟

مشغول بازی در سریال «محفلی ایرانی» به کارگردانی داریوش یاری در کنار بازیگران عزیز می‌مثل آقای امین زندگانی، حدیث میرامینی، عباس غزالی، سیمنا خضرآبادی و خیلی از دوستان دیگر هستیم. در این سریال نقش متفاوتی را بازی می‌کنم. امیدوار هستیم کار قابل قبول و باکیفیتی شود و تماشاگر ببیند و لذت ببرد.

برای کدام شبکه آماده می‌شود؟

شبکه یک یا سه، دقیقاً در جریان نیستیم.

سخن آخر؟

سریال‌های مناسبی مهم هستند چون دارای یک موضوع و در خاستگاه اجتماعی برای خودشان اهمیت دارند. توجه ویژه به موضوعات و قصه‌های این چنینی برای مخاطب می‌تواند جذاب باشد همان‌طور که در سال‌های گذشته دیده‌ایم ماه رمضان چه اندازه توانست جریان تلویزیون را عوض کند و امیدوار هستیم با اثری بیشتری برای این دست کارها هزینه و وقت گذاشته شود. همچنان معتقد هستیم تیروهای جوان یا خودشان حرف‌های جدید و جذاب‌تری دارند.